

Судбина једног Чарлија

Роман „Судбина једног Чарлија“ написао је Александар Поповић. У роману се говори о мачку Чарлију и његовим занимљивим пустоловинама.

Једнога дана мајка га је оставила у луци док је још био мало маче јер је желела да он путује светом на броду, а не да доживи исту судбину као она, да чува месару и да целог живота лови мишеве. У луци Чарли упознаје девојчицу Виолету чији је тата капетан брода. Са њом Чарли одлази у свет. И тада крећу пустоловине.

Девојчица је Чарлија научила чему шта служи на броду, а Чарли је њима помогао када је открио да се спрема побуна на броду. Брод је пловио за Напуљ. То је велика лука и ту су се Виолета и Чарли раздвојили. Она је ушла у кобајаги врт и постала кобајаги принцеза која се играла са кобајаги принцем. Једног тренутка се сетила Чарлија. Отишла је до луке и дозивала га, али Чарлија није било. Он је гледао мачке из Напуља како мјаучу да га воле, али је то било на енглеском па их није разумео. Брод је морао да крене, а Чарли није био на њему.

Чарли је остао у Напуљу и сналазио се како је умео. Сви су га мрзели и оптуживали за нешто што није урадио. Чак је хтео и да се убије. Таман када је хтео да скочи са моста чуо је како неко дозива Виолету. Била је то нека друга девојчица, али га је узела и са сестром повела кући. Оне су правиле шешире и Чарли им је требао да им помаже, али им је брзо досадио и продале су га човеку из циркуса. Тај човек је имао ћерку Виолету која је била добра према њему. Њих двоје су заједно наступали све док она није пала. Обоје су били повређени. Чарлија су оставили у дворишту једне нове куће. Када је видео власника морнара, Чарли га је препознао. Био је то капетан брода. Помогао му је да се излечи и опорави.

Почели су срећнији дани за Чарлија. Видео је Виолету, која је порасла и променила се, срео је своју мајку и коначно нашао свој мир.

Нађа Малешевић, 3-2

учитељица Јелена Бећаговић Николић

библиотекарка Светлана Аћимовић

Нађа Малешевић, 3-2

ОШ „Илија Гарашанин“, Гроцка